

Dosarul nr. 2ra-196/21
2ra-1862/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Porciulean împotriva lui Victor Petrov, intervenient accesoriu Anastasia Petrov cu privire la încasarea împrumutului, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 mai 2015, Oleg Porciulean a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Petrov, intervenient accesoriu Anastasia Petrov cu privire la încasarea împrumutului, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că în calitate de împrumutător, a acordat lui Victor Petrov, în calitate de împrumutat, suma de 23 000 de Euro, cu titlu de împrumut până la data de 15 iunie 2012, fapt ce se conține în recipisa, care a fost întocmită și semnată personal de pârât.

A menționat că la primirea banilor, pârâtul Victor Petrov s-a obligat să restituie împrumutul acordat până la data de 15 iunie 2012, însă la scadență nu și-a executat obligația de restituire a împrumutului. Astfel, pârâtul a manifestat un comportament de rea-credință în executarea obligațiilor.

În opinia reclamantului, este îndreptățit să solicite și încasarea dobânzilor de întârziere pentru neexecutarea în termenul stabilit a obligațiilor asumate de către pârât pentru perioada 16 iunie 2012 – 27 ianuarie 2016.

Reclamantul Oleg Porciulean a solicitat încasarea din contul lui Victor Petrov a împrumutului în mărime de 23 000 de Euro, a dobânzii de întârziere pentru perioada 16 iunie 2012 – 27 ianuarie 2016 în mărime totală de 13 615 Euro și a cheltuielilor de judecată formate din plata taxei de stat în mărime de 21 940 de lei.

Prin hotărârea din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea Oleg Porciulean. S-a încasat din contul lui Victor Petrov în beneficiul lui Oleg Porciulean suma de 23 000 de Euro, dobânda de întârziere în mărime de 13 615 de Euro, iar în total suma de 36 615 Euro. S-a încasat din contul lui Victor Petrov în beneficiul lui Oleg Porciulean cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în mărime de 21 940 de lei.

Prin decizia din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Victor Petrov și s-a menținut hotărârea din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Victor Petrov, reprezentat de avocatul Ion Cerga, s-a casat decizia din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de avocatul Ion Cerga în interesele lui Victor Petrov, s-a casat hotărârea din 13 octombrie 2016 a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă, ca neîntemeiată acțiunea depusă de Oleg Porciulean.

Prin decizia din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de către Oleg Porciulean și s-a menținut hotărârea din 13 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Întru consolidarea soluției instanțele inferioare au reținut că analizând încheierea R-II/8770 din 25 iunie 2015, emisă de către Inspectoratul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, care a fost adoptată în legătură cu plângerea parvenită de la Oleg Porciulean pe faptul nerestituirii de către Victor Petrov a sumei de 23 000 de Euro, care este actul de finalizare a oricăror acțiuni într-o cauză penală, și respectiv, are putere de sentință în sensul art. 123 din Codul de procedură civilă, s-a constatat cu certitudine că: „la sfârșitul lunii mai începutul lunii iunie, Oleg Porciulean l-a telefonat pe Victor Petrov și i-a solicitat restituirea datoriei. În aceeași perioadă de timp din declarațiile lui Victor Petrov, ultimul a acumulat suma de 23 000 de Euro și în oficiu acestuia i-a reîntors datoria în sumă de 23 000 de Euro, confirmat prin declarația martorului Andrei Bubnov (f.d.35, vol.I).

Instanțele de judecată au notat că faptul restituirii împrumutului reclamantului Oleg Porciulean de către pârâtul Victor Petrov, acordat în baza recipisei litigioase, la fel a fost confirmat cu certitudine de către martorii Iurie Vasilenko și Eugen Fialcovschi, or, în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală de către ultimii, reclamantul a recunoscut că împrumutul a fost restituit de către Victor Petrov, însă din motive de răzbunare, a manifestat dorința de a se folosi de recipisa litigioasă cu rea-credință, înaintând prezenta acțiune împotriva pârâtului Oleg Petrov.

Instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că în speță sunt prezente două soluții ale organului de urmărire penală, care nu au fost contestate de către Oleg Porciulean, prin care s-a constatat faptul că Victor Petrov i-a restituit lui împrumutul de 23 000 de Euro.

La data de 4 decembrie 2020, Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, le consideră neîntemeiate și contrare prevederilor legale.

A menționat că în temeiul art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a interpretat eronat legea.

A relatat că în cadrul examinării cauzei au fost admise încălcări grave, care conform art. 387, 388 din Codul de procedură civilă, au drept consecință casarea hotărârii instanței de fond. Instanța de apel însă nu a soluționat deplin și just cererea de apel, nu s-a expus pe marginea tuturor cererilor înaintate.

A susținut că atât instanța de fond cât și instanța de apel au dat apreciere eronată circumstanțelor de fapt ale cauzei, materialului probator prezentat de părți, în raport cu cerințele formulate și normele legale aplicabile. Mai mult, instanțele inferioare au omis să țină cont de cele indicate de către instanțele ierarhic superioare și să verifice circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a litigiului.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 118, 432, 445 alin. (1) lit. b), c) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 8 decembrie 2020 (f.d.25, Vol. III).

Prin urmare, se constată că recursul din 4 decembrie 2020 este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman, urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Oleg Porciulean, reprezentat de avocatul Alexandru Moloman.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu